

Εὗνος, Ἀρδρεῖς Ἡπειρῶτα, πολὺ μοῦ ἥ-
ρεσαν αἱ πρῶται μουσικαὶ σου συνθέσεις. Εἰ-
μαι βεβαία ὅτι θὰ γίνης καλλιτός μελοποτός.
Ἄλλο καὶ σύ βέπτω ἔχεις παράπονα. Διὸ νὰ
δημοσιεύῃς κατί τι πρέπει α') νὰ είναι καλόν,
β') νὰ έχῃς καταλήλως στιγμή, γ') νὰ μη
το ἔχης δημοσιεύσης ἄλλοτε. ὡστε πάντοτε πρέπει
νὰ έχῃς υπομονήν.

Στελέ μου πάλιν τὰ φευδώνυμα, Χρυσῆ
Ἀμμονιά, διότι ἔχασα τὴν πρώτην σημειώσιν.
Θὰ εἴπω εἰς τὴν Ὁμηρείαδα ὅτι δυστυχός δὲν
εἰπτορεῖς νὰ της εἴπεις τὸ δνομά σου.

Nal, ἐγκρίνω τὸ Φευδώνυμόν σου, Κυανό-
λευκο Κρίτη, καὶ σε ἀστίζουμα. Εἶχα λάθη
καὶ τὴν προηγουμένην σου ἑπιστολὴν.

Σ' εὐχαριστῶ διὸ τοὺς περιπατεῖς στίχους.
Ἐλληνὶς Καλλιτέχνης. Θὰ εἴπω ὅτι ἀσπά-
ζεσαι τὴν Χρυσῆ Ἀμμονιάν, τὴν Ὁμηρείαδα,
τὴν Ἀττικὴν Νύκτα καὶ τὴν χαριτωμένην
Φλογεράν Ἀκτῆνα τὸν Σούλιον, μὲ τὴν ὅποιαν
είσαι τόσον ἔνθουσιασμένη.

Σοῦ εὔχομαι λαμπρὰν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἑξ-
τάσεις, Ἀρδρεῖς Στρατιώτη, καὶ πειρικένω
τάποτελέματα.

Ἄπο ἔνα τρικυδ φιλάκι στέλλεις ἡ Διάπλα-
σις εἰς τοὺς φίλους της: Γόρδιον, Γλυκέταν
Πατρίδα, Κοραήρ, Τίκ-Τάκ (τὸν δόποιον θλι-
βα τὰς λύσεις καὶ ἐς ἡσυχίαν) Ὀραλάρ Κέρ-
κυραρ, Ἀρδρεῖς Αργοραντην (πρὸς τὸν δό-
ποιον ἔστειλε τὸν ἡγιηνέα τὸν τόμον) Μαρίαν Δ.
Μεταξά (πρὸς τὴν ὅποιαν ἔστειλε τὸ «Παιδὸν
Θέατρον»: Ἐπειρος, Παγωμένορ Ὀλεαρού,
Βασιλισσαρ Ταΐτον, Συριακὴν Σφίγγα καὶ
τὴν ἀδελφήν της, Καλλίρ Γείτορα (ὸ δόποιος
ἐπιτίκω νὰ μου γράψῃ προσεχῶς περισσότερος)
Ηρωκὴν Ηάργαν, (τὸν δόποιας περιμένα ἀκόμη
ἐπιστολὴν), Μαρίδαρ τὸν Φαδήρον. κλπ. κλπ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αὲ λόσεις στέλλομεν μέχρι 6 Αὐγούστου 1896

344. Συλλαβογρίφος.

Γράμματα είναι τὸ πρῶτον μου καὶ πρόθεσις τὸ ἄλλο
Ζῷον τι δὲ τὸ σύνολον ἄγριον καὶ μεγάλο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Οκτωβρίου Κρέον.

345. Στοχειαγρίφος

Δὲν θά με λύσῃ, ἀντὶ πολὺ ἀπὸ ἐσθίη
“Ἄγ θλης, ἀλλην κεφαλὴν βάλε μου καὶ θὲ γίνω
πολὺ πτωχὸν τετράποδον τῷ πνεύματι. Τί λύπη!
καὶ σὲ πνεύματα, ἀντὶ λείφων σὲ ἀρίνων!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Δάφνης.

346. Πυραμίς.

Ναντικατασταθῶσιν
οἱ σταυροὶ διὰ γραμ-
μάτων, ὡστε νόναγι-
νότεκναι τὸ δύναμι-
κράτους τῆς Εὐρώπης.
αἱ δὲ ὄχικα στιγματί-
τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῇ μεσῷ αὐτῶν σταυ-
ροῦ νόντοσταλῶσιν Ἑλληνικὴν πόλιν, αἱ δύναμι-
κράτους, αἱ ἀνωτέρω τέσσαρες ἔν-
τορον, καὶ αἱ ὑπεράνω δύο θεοὺς ἀρχαῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φλογερᾶς ἀπό τοῦ Σουλιού.

347. Απροσδόκητον.

Πότε δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν ὅδωρο μὲ τὸ
κόσκινον;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κομούκιου.

348-351. Μαγικὴν γράμμα.

Δι' ἀντικαταστάσεως ἐνὸς οἰουδήποτε γράμ-
ματος, ἐκάστης τῶν κάτιθι λέξεων διὰ μᾶς καὶ
τῆς αὐτῆς πάντοτε συλλαβῆς, νὰ σχηματισθῶσιν
ἄλλαι τόσαι λέξεις, παριστῶσαι τέσσαρας πόλεις
τῆς Ἑλλάδος: Ματία, οἴλιοι, ἀκμαλία, Ενετία.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τικ-Τάκ.

532-534. Περιφράσεις
Ποταὶ εἶναι τὰ διὰ τῶν κάτωθι περιφράσεων
δηλούμενα δόνδιατα;

1. Ο κῆρυς τῆς ἀνοίξεως. — 2. Ο πατήρ
τῆς ἱστορίας. — 3. Η δεκάτη Μουσα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Επιφένου.

535. Απελῆ δικροστοιχίες.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν Ἱησουμένων ἔξεων
ἀποτελοῦν τὸ δύναμα ἐρπετοῦ, τὰ δὲ δεύτερα
μουσικοῦ ὄργανου.

1. Θεός τῆς μυθολογίας, 2. Μέτρον μήκους, 3.
Ὀπωρικὸν. 4. Νήσος τοῦ Αἴγαιου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αρχιεπικού Θεμιστοκλίου.

536. Γράφος.

Μή δὲ ἀδείτα, τὴν δὲ εἰς τύχοι. Ξ., τοῦ
δοῦ δεῖ. (ζε ζε) τί; ητοι Χῖοι, Νέκοι, Νίκε.

Τὸ μέλλω: νῦ δρᾶ τὸ N.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργίου Καρδαράκη.

537. Ελληνοεμβολίων.

H— οηα— ειε— η— ει— η— αια.

Ἐστάλη ὑπὸ Θεοφάνειού Θ. Ζευπούλου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς II Μαΐου 1896

240. Ότα, ωά. — 241. Χιλή, χελή. —

242. Η λέκις οἰκογονολόγος. —

243. Π Α Η — 244-246. 1, Αξ. 2,

ΡΡΦ Θως. 3. Δύος. — 247

ΕΛΑΤΗ 250. Η ἀντικατάστα-

Α. Η Α δέσμου καὶ, αἱ δὲ σχη-

ματικόμεναι λέξεις εἰνε: Καϊσαρ, δικαίος, δι-

καίσαρος. — 251. ΒΟΡΔΑ (1, ΗΒη. 2,

ΤρΟα. 3, ΣυΡο. 4, Καδος. 5, ΙΩ6). — 252.

Ο Φιλίππος ἡτο μισητὸς τοῖς πάσι. — 253.

Πίζα φεῦ τοῦ φόνου φόνος

καὶ καρπὸς τοῦ φόνου φόνος.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ Ίσογήν πατέρων περιοδικὸν σύγχρονα, ἀληθεῖς παραγγελίες τῆς τὴν χάρων θμῶν ὑπηρεσίας,

καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμότερον τῆς τοῦ πατέρα.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ
Εν Ελλάδι λεπ. 15.—Εν τῷ Εξωτ. φρ. χρ. 0,18
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΝΑΠΑΔΟΝΟΥΛΑΟΣ

Τοῦ Αθηναίων τὴν 13 Ιουλίου 1896

Τοῦ 18οῦ.—Αριθ. 27

αὐτὴ τὴν φορὰ πλέον

εἰς τὴν ξηράν.

— Εἰς τὴν Νού-

μάναν;

ηρώησεν τὴν

Κορηνίλια.

(Συνέχεια ἴδε σελ. 201)

— Οχι, εἰς τὸ νη-

σύδριον Διομήδην,

δι-

πού θα μείνωμεν μίαν

ἡ δύο ημέρας.

Τὰ

ἄλογά μας πηγαίνουν

τόσον ἀργά,

ώστε θὰ

χρειασθῇ μία ἀεδομάς

τούλαχιστον διὰ να

φέσωμεν εἰς τὴν ἀ-

σιατικὴν ἀκτήν.

— Μετὰ τὸ γεῦμα, ἀν-

καὶ μόλις ἡτο η

πέμπτη τῆς ἑσπέρας,

ὅλοι κατεκλίθησαν

πρὸς ὑπόνοι, μὲ μεγά-

ληρούς.

Η ἀμάξα

ὑφίστατο ίσχυρούς

κλονισμούς καὶ οἱ ἵπποι προσέκοπτον

σχέδιον ἀνὰ τὸν βῆμα.

— Εν τούτοις εἶχον διανύση δύο ὀλο-

κλήρους

λευγας.

— Οταν ἐστάθησαν οἱ

ἴπποι,

κατῆλθον ἐπὶ τῆς

